

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Earum usus in Ecclesia, in dubiis fidei & disciplinae. Ius Relationis suscipiendae Metropolitae & Patriarchis debetur, ex Hieronymo. Sed praecipue Romano Pontifici ex Oriente & Occidente; ut ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

hæream, cùm nemo unquam cogitarit eam provinciam aliis Patriarchæ præcep- tis paruisse; imò verò qui sententiæ nostræ refragantur, non alio nitantur argu- mento, quàm rerum ecclesiasticarum ultima judicia unicuique synodo commissã fuisse. Sed articulus secundus magna conten- tione vexatur hodie à Novatoribus hujus seculi, & à viris quibusdam antiquitatis ecclesiasticæ peritissimis, qui Nicæno Con- cilio adeo sanctam synodorum provincia- lium auctoritatem putant, ut neque ipsis etiam Episcopis gradu suo dejectis appel- landi facultas superesset. Vnde conficiatur nullam occasionem relictam, in qua se su- prema illa in judiciis reddendis Romani Pontificis potestas explicaret. Sanè dubi- tandum non est quin magnis difficultati- bus impedita sit hujus speciei probatio, si jure appellationum nitamur; quarum usus, ante Concilium Sardicense, est omnino controversus.

I I. Sed alia via nobis aperienda est, quæ certum jus certis argumentis constituat. Duo ergo tempora expendenda sunt; unum, quod antèrius est Concilio Sardi- censi; alterum, quod est posterius. Si pri- morum temporum ratio habeatur, supre- ma quidem auctoritas cognitionum, etiam per Gallias, Pontifici asseretur; sed eo more qui in Consistorio Principis servaba- tur, non illo ordine qui apud tribunalia magistratuum invaluerat. Negotia ista non Appellationibus, sed Relationibus, vel Consultationibus ad sedem apostolicam missis expediebantur. Relatio & Consulta- tio promiscuè accipiuntur in Digestis, Co- dice Theodosiano, & Iustiniani; quas ad Principem mittebant Præsides provinciarum, & ipsi Præsides prætorio, quando du- biæ litis occasio id exigebat. Quem relatio- num morem à Plinio secundo, cùm ad or- dinandam Bithyniam & Pontum à Trajano Principe missus esset, frequenter usurpatum fuisse legimus.

I I I. In Ecclesia duorum generum cauf- sis, Relationum vel Consultationum usus erat accommodatus; aut in iis quæ fidei controversæ, aut in iis quæ dubiæ discipli- næ capita respiciebant. Sanè in univèrsùm hoc dicere liceat, Relationum recipienda- rum jus in Ecclesia, summarum sedium antistitibus competitivissè; ne quis, cùm de Romana Ecclesia agitur, existimet me no- vam quandam auctoritatem in eo genere commentum fuisse. Id docebit egregiè Hieronymus; ex quo discēs Episcopos aut Me- tropolitanis suis, aut Patriarchis, si de fide ageretur, referre debuissè. Etenim cum

Ioanne Hyerofolymorum Episcopo, qui quidem de Origenis erroribus, quos pluri- mi velut redivos amplectebantur in Pala- stina, ad Theophilum Alexandria Archie- piscopum scripserat, Hieronymus graviter expostulavit, eo solum nomine, quòd ad Casaræ Metropolitanum, vel Antiochia, quæ secundum Nicænos canones Metro- polis erat Orientis, ac proinde Palæstinæ, re- ferre debuisset. Itaque ex eo colligitur evi- dentissimè, jura Relationum deberi Pa- triarchis. Ceterum quia præ aliis Romana sedes principatu quodam vigeat, hinc factum ut Orientis & Occidentis synodicæ Consultationes ad Romanum Pontificem mitterentur, teste locupletissimo Hierony- mo, qui se apud Damasum iis respondendis operam navasse profitetur in epistola ad Ageruchiam. Hinc est quòd Cyrillus Ale- xandrinus, cùm Nestorium crebrioribus literis ad saniores mentem hortatus esset, perfidia hæretici illius in dies erumpente, rem omnem ad Celestinum *ex more Ecclesia- rum* retulerit; ut ipse tanto morbo, qui in Ecclesia grassabatur, conjunctis viribus pro dignitate loci sui mederetur. Hoc testa- tur ipse Cyrillus Celestino: *Longa Ecclesia- rum consuetudo suadet ut ejusmodi res sancti- tati tue communicentur*. Relatione facta, Celestinus synodo Romæ coacta non solum de fidei capitibus decernit, sed etiam ipsum Nestorium hæreseos auctorem à commu- nione sua & ab Ecclesia Constantinopolita- na dejicit, nisi intra decem dies nefariam doctrinam conceptis verbis anathematiser; & Cyrillo dat in mandatis ut Romanæ sedis auctoritate adscita, & Celestini *vice & loco cum potestate usus*, sententiam istam exe- quatur, & illi Ecclesiæ prospiciat. Hoc Celestini judicium probatum est à Concilio Ephesino; quod damnationis sententiam in Nestorium trinis literis evocatum ad synodum, & iudicio se sistere recusantem, protulit quidem; sed ad eam sententiam fe- rendam coactos se fatentur Patres in suæ sententiæ periculo, & à sacris Canonibus, (scilicet ob contumaciam Nestorij, quæ Canonibus plectitur) & ab epistola sanctis- simi Episcopi Celestini, qui Nestorium sa- cerdotio privarat ad Relationem Cyrilli. Quare Iustinianus legitimè & ex ordine lo- quitur, cùm omnia quæ ad statum & unita- tatem Ecclesiarum pertinent, referri à se ad Beatitudinem Papæ Veteris Romæ scrip- sit, quòd sit Caput omnium Domini Sa- cerdotum.

I V. Sed misso Oriente, Occidenti hæ- rendum est, ne longiùs à destinatione mea aberrerem. In Occidentis provinciis Relatio-

De Relat. & Con- sult. Dig. C. Th. Iustin. & Novellis.

Plinius l. x. ep.

Hieronym. ep. ad
Tu qui repulsi
quæ ecclesi-
stina, & Siciliam
Concilij canonibus
utru, respone-
ditur, ad Alexan-
drinam Episcopum
Palæstinæ quæ
peritiam in sol-
lor, hanc de-
nitur, ut Palæsti-
na metropolitanæ (Ce-
lestina sit, Orientis
Orientis Antio-
chia. Antiochia
ad Casarum
Episcopum respon-
deturum cum si-
procul expre-
dum iudicium
erat, Antiochia
votum divinis
litera. Maxima
occupatu auctoritas
antistitem scri-
(Alexandria) i-
piscopo) quæ
laborem Nestorij
licano suo hinc
rem videtur. Hier-
ron. ep. xi. cum
in charit. Nicæna
sica iudicium
Damasus fuit
na nec Episco-
pume, & Orientis
arquit Orientem
synodica Const-
tantinopol. respon-
derem.
Epist. Cyrilli ad
Celest. Part. i.
Concilij Epist.
cap. 14. & m
autem de re
etiam de Nestorij
77 et 78 et 79.

Celest. ep. ad Cy- rillum.

Sententia Const. Eph. adversus Nestorium.
ad synodum ephesinam de Nestorij auctoritate et de reprobatione ejus
epistola beatorum Petri & Pauli apostolorum
ad Romanos cap. 16. & m
autem de re etiam de Nestorij

L. 7. C. de Syn. Trinit. In omni- bus servato statu unitatis & concordie
universa synodus
antiqua Ecclesia
synodus, cum iis
sanctis Papæ
veteris Romæ, et
quæ sanctis
ce perscripserunt.
Nec enim potest
magis ne quicquam
corruptus quæ ad
restitutionem
synodus servato